

Въ едно писмо къмъ свои-тѣ сѫдии той каза :
 « Въ таково врѣме, спорѣдъ мое-то мнѣніе, никой Христіянинъ не трѣбва да умрѣ на одъра си. Обвиненъ, въ затворъ туренъ, биенъ съ бичъ, убѣсенъ, въ единъ платникъ зашитъ и хвърленъ прѣдъ дивы звѣрове, е още малко. Мене да опекѫть надъ единъ огънь, само да ся извади на гвѣ истинна-та. » Въ 1570 годинѣ го убѣсихъ и изгорихъ на Ангелскій мостъ въ Рымъ.

Бартоціо въ 1567 годинѣ въ Генуї живъ го изгорихъ. Съ вѣренъ раскрачъ той отиде на изгорилницѣ-тѣ, и кога-то го вече обзе пламъкъ-тѣ, той извика : « Побѣда ! Побѣда ! »

Въ Испаніѣ прѣди изнамѣрваніе-то на книгопечатаніе-то бѣхъ захванжли вече да истрѣбляватъ книги-тѣ като вредителни. Така, библиотеката на Хенриха отъ Арагоніѣ въ 1434 год. ся истрѣби подъ прѣдлогъ че съдѣржава чародѣйски списанія. Най скажпоцѣнны-тѣ Еврейски и Арабски рѣкописи, Гречески, Латински и Кастиліански съчиненія ся турихъ на изгорилницѣ и ся изгорихъ. Невѣжи-тѣ священници не желаяхъ да съществуватъ още други науки освѣнъ тѣхны-тѣ ; и колкото по-дѣлбоко потопихъ народа въ незнаніе, толкози по-лесно можихъ да завладѣяжъ съвѣсть-тѣ имъ. Но и прѣзъ стѣны-тѣ на Пиринеи-тѣ новите ученія кои-то ся възродихъ въ Германіѣ намѣрихъ пѫти си. Подъ управление-то на петый-тѣ Генераленъ Инквизиторъ захванжихъ да ся распространяватъ въ Испаніѣ мнѣнія на реформації-тѣ.